

Het is niet: Israël en de gemeente, of Israël en de kerk, maar: Israël en de volken. De niet-Joodse volken worden nooit Joods (en dat hoeft ook niet), en de gelovigen uit de volken worden nooit Joden. En de Joden worden geen heidenen, óók de Yeshua-als-Messias-belijdende Joden blijven Joden, en worden geen heidenen. Dus Israël kan nooit 'Kerk' worden, maar de volken zullen delen in de zegen van Israël. De heidenen hoeven de Tora niet te onderhouden, maar mogen door Yeshua HaMashiach vervuld zijn met blijdschap en de Heilige Geest, en de noachidische geboden onderhouden, en zich houden aan voorschriften hoe te wandelen (Hand. 15).

De verkondiging van het evangelie is van Jeruzalem uitgegaan (Hand. 1:4, 8:1), en gaat door, tot over de hele aarde. Zo is Yeshua ook het Licht der heidenen (Hand. 13:47, Joh. 8:12). Als de tijden der heidenen vervuld zullen zijn (Luk. 21:24) wordt het Koninkrijk van Israël hersteld (Luk. 1:33). Bij Zijn wederkomst vergadert Yeshua als een herder Zijn kudde, en brengt het Joodse volk thuis (Ez. 34:11-16, Joh. 10:11-16, Matth. 24:31). Yeshua zal Koning worden over Zijn volk Israël, het Joodse volk, op de troon van Zijn vader David te Jeruzalem, wanneer de leidlieden van het Joodse volk zullen zeggen: "Gezegend Hij, Die komt in den Naam des Heeren" (Matth. 23:39).

Israël echter neemt Yeshua niet aan, en het oordeel over Jeruzalem en het Joodse land gaat door zoals de profeten hebben voorgezegd (Matth. 13:15, Hand. 2:19,20, Luk. 3:7), totdat Israël weer zal worden hersteld (Hand. 15:16), en de Heilige Geest zal worden uitgegoten op geheel Israël (Luk. 21:31).

5.3 Tegenwerpingen en gelijkenissen

"Daarin is noch Jood noch Griek; daarin is noch dienstbare noch vrije; daarin is geen man en vrouw; want gij allen zijt één in Christus Jezus." (Gal. 3:28)

De bedelingenleer ontkent dat er onderscheid blijft bestaan tussen Jood en heiden, wanneer beiden in Yeshua gaan geloven. Fijnvandraat formuleert het als volgt: "Het eerste¹ argument rust op het wezen van 'de kerk' als lichaam van Christus. De leden van dat lichaam waren vóór hun bekering onderscheiden naar ras, nationaliteit enz. En een zeer diepe scheiding van geestelijke aard lag er tussen de Jood en de heiden. Na hun bekering zijn al deze gelovigen in een nieuwe eenheid verbonden met Jezus Christus. Hij is hun Hoofd, en zij vormen zijn lichaam, de gemeente. Daarbij is alle onderscheid tussen ras en nationaliteit weggevalen.² Maar bovenal dit: zowel de bekeerde Jood als de bekeerde heiden staan in dezelfde relatie tot God en tot Christus (zie Kol. 3:11; Gal. 3:28 en Ef. 2:11-20)."³

De bedelingenleer (die door miljoenen christenen wordt aangehangen!) maakt op dit punt de fout dat zij eenheid verwacht met gelijkheid, eenheid kan heel goed samen gaan met onderscheid (verscheidenheid). Ef. 2:19 leert dat wij medeburgers zijn geworden. Als Israël (op dit moment) geen rol meer zou spelen (alsof Gods eeuwige verbonden een tijdje buiten werking zouden kunnen zijn...) zijn wij geen **medeburgers**, maar burgers. In Gal. 3:28 wordt echter de eenheid

¹ Fijnvandraat noemt drie argumenten tegen een samengaan van de kerk als getuigenis van God op aarde, en de verwerkelijking van de onvervulde profetieën aan Israël. Of m.a.w., eerst moet de gemeente worden opgenomen, daarna gaat God pas weer verder met Israël. Op elk van zijn argumenten valt echter af te dingen, zoals hier bij het eerste argument wordt gedaan.

² Deze zin draagt een visie uit die algemeen is aanvaard in de bedelingenleer. Merk echter op dat deze zin impliciet het bijzondere karakter van de huidige staat Israël, in onderscheid met alle andere landen, ontkent!

³ Ref. [22], blz. 43 / 44.

tussen een gelovige Jood en een gelovige Griek vergeleken met de eenheid tussen een gelovige man en een gelovige vrouw. Als man en vrouw beiden geloven in Yeshua, zijn zij geestelijk één. Toch stelt niemand dat daardoor man en vrouw helemaal gelijk zijn geworden, b.v. door te beweren dat een man door te geloven in Yeshua opeens ook kinderen zou kunnen baren, omdat hij immers één met zijn gelovige vrouw is geworden. Net zoals het verschil tussen man en vrouw blijft bestaan, blijft het verschil tussen Jood en Griek bestaan.¹ Andere voorbeelden hiervan zijn:

- Een Engelsman en een Nederlander die beiden geloven. De Engelsman wordt geen Nederlander, en de Nederlander wordt geen Engelsman, maar beiden kunnen wel een eenheid ervaren in Yeshua HaMashiach.
- Een professor en een stratemaker die beiden geloven. Beiden houden hun eigen beroep, maar in Yeshua HaMashiach kunnen zij een eenheid ervaren.

Met een (fictief) voorbeeld: in Israël, op de grens van Israël en vele buurlanden, is een meer, gevuld met water (Jes. 44:3). Aan het meer in Israël wonen zwanen in een kooi, terwijl aan het meer elk buurland zijn eigen populatie eenden heeft. Alle zwanen en eenden zwemmen vreedzaam met elkaar in hetzelfde meer, in hetzelfde water. En toch blijven de zwanen zwanen, en de eenden eenden: zij worden nooit gelijk.

Maar... in Joh. 10:3 staat toch dat Yeshua Zijn schapen uit de schaapskooi (het Joodse volk) uitleidt? Joh. 10:3: "en leidt ze uit"! Dus Joden die in Yeshua gaan geloven worden in deze bedeling bij de kerk gevoegd, dus in deze bedeling is geen onderscheid meer tussen Joden en heidenen, ze zijn allen één in Christus.²

Antwoord: deze visie trekt het beeld dat Yeshua gebruikt te ver door. Het beeld wat Yeshua gebruikt betreft de manier waarop Yeshua de zijnen leidt: in de goede en grazige weiden van Gods Woord, van vrede met God, van vreugde in het licht van Gods aangezicht: Yeshua leidt de zijnen niet alleen uit, maar ook **in** (Joh. 10:9)! Als het uitleiden het uitgaan uit het Jodendom zou zijn, wat is dan het ingaan? Dat het beeld enigszins is gewijzigd omdat Yeshua in Joh. 10:7-10 verklaart de Deur te zijn, is niet relevant. Het punt waar het omgaat is dat het uitleiden / uitgaan geen verlaten van het Jodendom voorstelt, net zomin als het ingaan een inlijven in Israël voorstelt. Zowel ingaan als uitgaan stellen de leiding van Yeshua voor door de Heilige Geest, en zowel de Joden die in Yeshua geloven (Joh. 10:1-5) mogen die leiding ervaren, als de heidenen die in Yeshua geloven (Joh. 10:16), en in Christus zijn Jood en heiden één (Joh. 10:16).

"Of wat samenvoeging heeft de tempel Gods met de afgoden? **Want gij zijt de tempel des levenden Gods**; gelijkterwijs God gezegd heeft: Ik zal in hen wonen, en Ik zal onder *hen* wandelen; en Ik zal hun God zijn, en zij zullen Mij een volk zijn. Daarom gaat uit het midden van hen, en scheidt u af, zegt de Heere, en raakt niet aan hetgeen onrein is, en Ik zal ulieden aannemen. En Ik zal u tot een Vader zijn, en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn, zegt de Heere, de Almachtige." (2 Kor. 6:16-18)

"**Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt**, en de Geest Gods in ulieden woont? Zo iemand den tempel Gods schendt, dien zal God schenden; want de tempel Gods is heilig, welke gij zijt." (1 Kor. 3:16,17)

Op grond van deze teksten beweren vele christenen dat het Joodse volk compleet heeft afgedaan, immers, **de gemeente is de tempel van God**, en niet de fysieke tempel te Jeruzalem, niet Israël, niet het Joodse volk! Of m.a.w., deze christenen redeneren als volgt: In het paleis van de koning

¹ Het lijkt mij het beste om aan een mannelijk aanhanger van de leer der bedelingen, die stug blijft volhouden dat er "in deze bedeling" geen verschil is tussen Jood en heiden (alsof Gods verkiezing opgehouden is), te vragen hoeveel kinderen hij al heeft gebaard. Zolang hij die vraag niet begrijpt, zolang begrijpt hij blijkbaar Gal. 3:28 niet, en is zijn uitleg m.b.t. noch Jood noch Griek dus ook niet goed.

² Dit is b.v. de mening van Ouweneel, zie ref. [60].

staat een lamp. In mijn huis staat een lamp. Dus mijn huis is het paleis van de koning. De aangehaalde teksten doen de beloften van God echter niet teniet! Gods beloften, zoals Ex. 29:41-46¹ en Lev. 26:11,12 blijven van kracht, net zoals het paleis van de koning het paleis van de koning blijft, ook al zet iemand een zelfde soort lamp in een ander huis neer. De gemeente is een tempel van God, omdat de Geest van God in de gemeente woont. Maar Israël heeft daarmee niet afgedaan, integendeel, het wonen van de Geest in de gemeente, de eerstelingen, is een onderpand dat de Geest uiteindelijk in heel Israël zal wonen (Ez. 36:27,28), ja, dat de hele aarde vol zal worden van Gods Geest (Jes. 11:9)! De tegenstelling is slechts schijn. God zal uiteindelijk wonen in de harten van Zijn volk Israël (Ez. 36:26,27), dan zal God hun God zijn en zij Zijn volk zijn (Ez. 36:28), en zij zullen wonen in hun land (Ez. 36:28), met een fysieke tempel waarin God woont (Ez. 40-48). En de gelovigen uit de volken mogen ons dan verheugen in het heil van Jeruzalem (Jes. 66:10,11), waar God woont (Jes. 60:14), terwijl God ook in de harten van deze gelovigen uit de volken met het Joodse volk zal wonen (Ef. 1:12-19).

Verder noemt Paulus niet alleen de gemeente een tempel van de Heilige Geest, maar ook iedere gelovige, zie 1 Kor. 6:19. Als men Israël afschrijft op grond van 2 Kor. 6:16-18 en 1 Kor. 3:16,17, dan moet men óók stellen dat wat Paulus doet niet kan: dan mag hij óók niet zowel de gemeente als geheel, en iedere gelovige afzonderlijk een tempel van de Heilige Geest noemen! Wanneer men daar echter geen moeite mee heeft, dan is er óók geen enkele reden om met 2 Kor. 6:16-18 en 1 Kor. 3:16,17 de eeuwige en onverbreekelijke beloften Gods in het O.T. teniet te doen! De onvoorwaardelijke beloften van het herstel van Israël aan het Joodse volk gedaan, worden niet teniet gedaan doordat wij nu ook de Heilige Geest hebben ontvangen. Gods eeuwige verbond met Israël, het Joodse volk, is vast, en wordt niet teniet gedaan door de uitstorting van de Heilige Geest op het Joodse volk en op ons. Integendeel, dat geeft juist hoop dat al Gods beloften tot vervulling zullen komen!

Overigens is het absurd dat één tekst van het N.T. in één klap al Gods eeuwige beloften in het O.T. teniet zou kunnen doen! Toch komt men in de praktijk helaas vaak mensen tegen die zo denken. De Satan vindt het schitterend als mensen op grond van één onbegrepen tekst in het N.T. het 'presteren' om het hele O.T. aan de kant te schuiven! En het N.T. zit onverbreekelijk vast aan het O.T., met het O.T. zet men zo de hele Schrift, zowel het O.T. als het N.T. overboord! Men begrijpt niet dat men door zo te handelen **zelf** niets meer over houdt! De Joden houden genoeg over, want een verkeerde uitleg van christenen doet de eeuwige beloften door de trouwe Verbondsgod gedaan aan Zijn volk Israël, het Joodse volk, gelukkig nooit teniet! **Het N.T. legt het O.T. niet uit, maar het O.T. legt het N.T. uit!!**

Maar wij, namelijk de gemeente, vieren toch avondmaal overeenkomstig 1 Kor. 11:23-26, en daarin schrijft Paulus: "Deze drinkbeker is het Nieuwe Verbond in Mijn bloed.". Dus: **de gemeente deelt in het Nieuwe Verbond.**

Antwoord: dit is juist, wanneer hiermee wordt bedoeld: de gemeente deelt in de zegen van het Nieuwe Verbond (namelijk vergeving van zonden, vrede met God en de Heilige Geest). Het is

¹ Deze tekst is vervuld in de Hogepriester Yeshua HaMashiach, die onder het Joodse volk heeft getabernakeld, zoals Joh. 1:14 in het grieks letterlijk zegt. En deze tekst zal ook in de toekomst, na de wederkomst van Yeshua HaMashiach, weer letterlijk worden vervuld, wanneer Yeshua bij het Joodse volk, onder de mensen woont. **Daarom** zien we de uiteindelijke en volledige vervulling hiervan in Openb. 21:3. Merk op dat dit ook betekent dat er dan dus offers zullen worden gebracht, die terugwijzen naar Yeshua HaMashiach. Immers: juist door de aanwezigheid van God worden de kinderen Israëls geheiligd, en worden Aäron en zijn zonen geheiligd, om priesters voor God te zijn.

echter **niet juist** als hiermee wordt bedoeld: de gemeente is opgenomen in het Nieuwe Verbond, want:

- dat klopt niet met de Schrift, namelijk het O.T., waarin wordt geleerd dat het Nieuwe Verbond wordt gemaakt met het huis van Israël en het huis van Juda (Jer. 31:31-34). En ook overal in het O.T. blijven de verbonden beperkt tot Israël, het Joodse volk.
- In het N.T. wordt nergens wat anders geleerd, de Schrift wordt niet gebroken. Integendeel, in het N.T. worden de woorden van Jer. 31:31-34 juist bevestigd, b.v. in Hebr. 8:8-12!

God is getrouw en waarachtig!

God is getrouw aan de verbonden die Hij met Israël sloot!

De Schrift kan niet gebroken worden!

Het Nieuwe Verbond is met Israël gesloten, en blijft met Israël gesloten! God is getrouw aan Zijn Verbond, en daarom zegt Yeshua tegen het hele Joodse volk: "dat is Mijn bloed, het *bloed* des Nieuwen Verbonds, hetwelk voor velen vergoten wordt, tot vergeving der zonden" (Matth. 26:28). Alle Joden mogen door het Verbond komen tot het bloed dat reinigt van alle zonde (1 Joh. 1:7), en ook alle heidenen mogen komen en toeluisteren als Yeshua tot Israël, Zijn volk, Zijn Joodse volk, zegt: "het *bloed* des Nieuwen Verbonds", en alle heidenen mogen mee-eten en mee-drinken aan de tafel van Israël, waarmee alle verbonden gesloten zijn (Rom. 9:4)!

Vaak worden de psalmen gebruikt om de bevinding, de ervaringen in het leven met God, uit te drukken. De psalmen kunnen worden gezien als brood bestemd voor kinderen. Stel echter dat een aantal straatkinderen is genood om mee te eten in een groot huisgezin, en ze doden de moeder, ze laten de natuurlijke kinderen verhongeren in de kelder, ze zetten de giro-rekening op hun eigen naam, ze wonen het hele huis uit, en ze verslinden de gehele voedselvoorraad (voor zover ze alle blikken open kunnen krijgen). Dat is geen mee-eten meer (zeer eufemistisch uitgedrukt), dat is het hele huis op zijn kop zetten en verwoesten. Toch hebben wij, heidense straatkinderen (Matth. 22:9), zo gedaan t.o.v. het Joodse volk... We mogen mee-eten aan de tafel van het nieuwe verbond wat God met Israël heeft gesloten, maar laten we niet alles wat in het huis is onrechtmatig naar ons toegraaien, laat het verbond en het koningschap en allerlei andere beloften voor het Joodse volk! Eet slechts mee, en deel zo in de zegen! Dàt is de plaats van ons heidenen (Matth. 15:27,28).

Voorbeeld:

Ineke mag van haar superrijke vader elke maand een groot bedrag aan geld van de bank opnemen, om er zelf van te leven, en om uit te delen aan de armen. Dit is contractueel vastgelegd tussen Ineke en haar vader. Is het geld daarom van de armen? Nee. Hebben zij er recht op? Nee. Toch delen zij in de overvloed van Ineke, al hebben zij geen contract, en geen geld op de bank. En uiteindelijk blijkt, dat als de vader een nieuw huis voor Ineke laat bouwen, de grond erom heen is gereserveerd voor schitterende woningen voor die armen, waar ze gratis mogen wonen. Toch hebben ze geen geld en geen contract.

Vragen

Waarom zou er met ons, heidenen, geen verbond zijn gesloten?

God is de Eerste: in het Oude en in het Nieuwe Testament. Waarom zou er dan voor onze kinderen geen eeuwig verbond der genade met God zijn, op grond waarvan zij gedoopt moeten worden?

"De kinderen van Israël ontvingen de besnijdenis als een teken en zegel van Godswege dat ze behoorden tot Zijn heilige volk.¹ Waarom zouden de kinderen van het volk Gods uit de heidenen dan niet zulk een teken van Godswege ontvangen?² Is Gods handelen met Israël dan niet in alles het voorbeeld van Zijn handelen met het volk Gods uit de heidenen?"³

Wij vieren ook avondmaal. Waarom zouden wij dan niet bij het verbond horen?

Al deze vragen komen op hetzelfde neer:

Waarom zou het met ons, heidenen, anders zijn dan met het Joodse volk?

Al dit soort vragen kunnen echter worden beantwoord met één tegenvraag:

Waarom luisteren wij heidenen niet nauwkeurig naar het spreken van God?

De Tora stelt dat God ons, heidenen, lief heeft, want er staat geschreven: "Immers bemint Hij de volken!" (Deut. 33:3a). Maar toch heeft God Zijn volk Israël, het Joodse volk, bijzonder lief, Hij heeft hen verkoren uit alle volken die op de aardbodem zijn:

"Want gij zijt een heilig volk den HEERE, uw God; u heeft de HEERE, uw God, verkoren, dat gij Hem tot een volk des eigendoms zoudt zijn uit alle volken, die op den aardbodem zijn. De HEERE heeft geen lust tot u gehad, noch u verkoren, om uw veelheid boven alle andere volken; want gij waart het wenigste van alle volken. Maar omdat de HEERE ulieden liefhad, en opdat Hij hield den eed, dien Hij uw vaders gezworen had, heeft u de HEERE met een sterke hand uitgevoerd, en heeft u verlost uit het diensthuis, uit de hand van Farao, koning van Egypte." (Deut. 7:6-8)

Waarom betwist de kerk nu al bijna 20 eeuwen lang Gods verkiezing van Israël?

Gods handelen met Israël is **niet** in alles het voorbeeld van Zijn handelen met het volk Gods uit de heidenen: Israël is niet slechts een voorbeeld, Israël is een concreet volk op deze aarde wat een volledig unieke rol vervult. Deze rol hebben wij heidenen niet, ook al geloven wij in Yeshua HaMashiach, en dat moeten wij eens leren te accepteren. Israël is door God apart gezet om Zijn volk te zijn waardoor Hij de zegen wil uitdelen aan alle andere volken, en het teken daarvan is het teken van het verbond tussen God en Israël: de besnijdenis. Hoelang zal de kerk nog twisten met God en Gods Woord verduisteren en daarom jammeren over "godsverduistering" voordat zij deze bijzondere positie van Israël erkent?

Waarom mag God van ons heidenen Zijn schepping niet ordenen zoals Hij wil?

¹ Deze gedachte, hier geformuleerd door Ds. H.J. Hegger, maar in overeenstemming met alle gereformeerde belijders, is overigens niet helemaal waar!! Zie mijn verklaring van de romeinenbrief op Rom. 4:11.

² Herken in deze zin de redenering van de vervangingstheologie: wij delen in de zegen voor Israël, dus er is geen onderscheid meer tussen Israël en ons, wij zitten nu ook in het verbond, wij hebben nu ook een verbondsteken.

³ Ref. [33], blz. 57.

Zijn wij dan minderwaardig bij God, hebben wij andere vruchten, is er verschil?

God heeft óók ons lief, daarom wil God ons door Zijn volk Israël zegenen, zoals Hij al onmiddellijk bij de roeping van Abram heeft verkondigd (Gen. 12:3). Wij worden temidden van de Joodse boom ingeënt, trekken dezelfde sappen als de Joodse takken, brengen soortgelijke vruchten voort, maar de afkomst blijft herkenbaar. Met dezelfde sappen komen wel soortgelijke vruchten aan de boom, maar ze blijven herkenbaar als een ander ras dan van de oorspronkelijke boom.

Wij zijn niet minderwaardig, maar Israël is wél meerwaardig, niet omdat de Joden beter zijn, maar omdat God hen heeft uitverkoren, zijn zij Gods oogappel. God heeft Zijn volk Israël, het Joodse volk, lief met een eeuwige liefde (Jer. 31:3). Laten we ophouden ons d.m.v. verbonden gesloten met de kerk (gemeente, uitverkorenen, gelovigen, Christus als Hoofd der uitverkorenen, of wat dan ook) te stellen op de plaats van Israël, laten we ophouden te twisten met onze Formeerder, want Hij is de Heilige Israëls, en deszelfs Formeerder (Jes. 45:9-17).

De verbonden zijn als de dijken waartussen een rivier stroomt richting Israël. Is het water in Israël, dan kan van daaruit een deel van het water verder worden getransporteerd naar het omliggende land. Gedurende de winter lag de rivier droog, maar sinds de zomertijd stroomt er een overvloed van water door de rivierbedding. Op de plaats waar de rivier Israël binnenkomt, zit echter een enorme opstopping, daarom blijft het land Israël nagenoeg droog staan, terwijl de omliggende landen bijna alle water krijgen, over de dijken heen, niet via de kanalen vanuit Israël die daarvoor waren bestemd. Dat de omliggende landen nu ongeveer alle water krijgen, doet niets af aan het feit dat de verbondsdijken blijven liggen waar ze liggen: het is de bedding waardoor de zegen naar Israël had moeten stromen. En wanneer de opstopping wordt opgeblazen (door de kracht van de Heilige Geest), zal het zo ook daadwerkelijk gaan functioneren. Het omliggende land krijgt water, maar de verbondsdijken zijn niet verplaatst!

Het oude verbond, namelijk het sinaïtisch verbond, is te vergelijken met een auto met een "trapmotor": de mensen die in de auto zitten moeten zelf trappen om vooruit te komen. Maar mensen zonder energie om te trappen komen niet vooruit. En als de auto een berg op moet, dan kan men eventjes trappen, maar de auto schiet al snel terug naar het begin (Rom. 8:3). Als echter de "trapmotor" wordt vervangen door een benzinemotor, hoeft er alleen maar telkens te worden getankt, en je "vliegt" vooruit. Zo wordt het sinaïtisch verbond vervangen door het nieuwe verbond (Hebr. 8:13). Er wordt een nieuwe motor ingezet (het priesterschap is veranderd, Hebr. 7:12), en als men regelmatig tankt (de Heilige Geest) komt men overal waar men moet zijn. Maar voor de rest is alles hetzelfde: de carrosserie, de buitenaanblik, is exact hetzelfde, het stuur is hetzelfde, de koplampen en achterlichten, enz., alles toont aan de buitenkant hetzelfde (de tempeldienst houdt niet op). Maar ook het doel, namelijk de plaats van bestemming (de verlossing van deze wereld), is hetzelfde, de eigenaar van de auto is dezelfde (God), en **de inzittenden zijn dezelfde** (de Joden, Hebr. 8:10). Maar gelukkig heeft de auto een grote laadbak, en is de vernieuwde motor meer dan krachtig genoeg (1 Joh. 2:2), wij mogen in de laadbak meerijden.

Stel een ongetrouwde vrouw kent een man. De man is getrouwd, en zij kan zowel met hem als met haar goed opschieten. Eerst kende zij alleen zijn vrouw, maar omdat die met hem is getrouwd, heeft zij ook hem leren kennen. De man voelt haar werkelijk zo ontzettend goed aan, dat zij ontzettend vaak bij die man is (met medeweten van zijn vrouw), en zij voert hele diepe gesprekken met hem, waarbij zij van hart tot hart praat. Naar analogie van de redenering: de

gemeente deelt in de genade van God, dus de gemeente staat in een verbondsrelatie met God, kan men stellen: zij is met die man getrouwd! Immers, zij heeft een relatie met die man, zij praat ontzettend vaak met hem, hij kent haar door en door, zij brengt heel veel tijd bij hem door, enz. Allemaal dingen die ook plaats vinden in een (goed) huwelijk. Kortom: zij is met die man getrouwd!

Toch klopt hier iets niet. De man zal niet zeggen dat hij met haar is getrouwd, hij zal zeggen dat hij met zijn vrouw is getrouwd. En ook zijn vrouw zal protesteren als de ongetrouwde vrouw zo iets zou gaan beweren. Kortom, zowel de vrouw als de man zal daartegen protesteren, want het is niet waar, ondanks de ontzettend goede relatie die de ongetrouwde vrouw met die man heeft. Verder gaan er allerlei dingen mis als zij toch blijft volhouden dat zij met die man is getrouwd, want hoe vult zij dan haar belastingformulier in? En hoe staat zij ingeschreven bij de burgerlijke stand? En onder welke wetten valt zij? Als zij de huwelijksdatum moet invullen, staat zij met de mond vol tanden. De echte vrouw niet, die kan onmiddellijk de huwelijksdatum noemen, wanneer zij met die man is getrouwd. En zij kan ook aangeven waar dat is gebeurd. En zij heeft een trouwboekje, als bewijs. En zij staat zo ingeschreven bij de burgerlijke stand.

Zo is het nu ook tussen God en ons. In het voorbeeld staat de man model voor God, zijn vrouw voor Israël, en zij (de ongetrouwde vrouw) is een gelovige heiden, een gelovige uit de volken. God heeft met Israël verbonden gesloten, en Israël kan het trouwboekje laten zien, namelijk de Bijbel. Israël kan tijd en plaats noemen, namelijk in het jaar 1491 voor Christus, bij de berg Sinaï. En Israël staat zo bekend bij de allerhoogste instantie, namelijk bij God, want Ez. 16:8 zegt tegen Jeruzalem (Ez. 16:1, wat staat voor heel Israël, net zoals de handtekening van Clinton geldt voor de handtekening van Amerika): "Ja, Ik zwoer u, en kwam met u in een verbond, spreekt de Heere HEERE, en gij werdt de Mijne".

Vindt men echter in de Schrift ook een verbond tussen God en de gemeente? Het antwoord op deze vraag is: "Nee!". Dus zij kan geen trouwboekje laten zien. Ook is er geen tijd of plaats te vinden. En de gemeente staat zo ook niet bij God bekend. Wel mogen wij een ontzettend goede relatie met God hebben door Yeshua HaMashiach! Maar daarmee is er nog geen verbond tussen God en de gemeente, of tussen God en ons, net zomin als in het voorbeeld zij met die man is getrouwd, ondanks de ontzettend goede relatie met die man. Zij heeft weliswaar die vrouw er niet bij nodig, als zij met die man praat, maar toch kan zij nooit om die vrouw heen: hij is met haar getrouwd, en zij heeft hem via zijn vrouw leren kennen!¹

Verder gaan allerlei dingen mis als men toch blijft volhouden dat er een verbond is gesloten tussen God en de heidenvolken. Het gaat namelijk mis als men bij dat verbond de teksten van de Bijbel gaat betrekken, die spreken over het verbond tussen God en Israël. **Men mag aan de relatie tussen God en de heidenen geen enkele bijbeltekst koppelen, die over het verbond gaat!** Want men heeft het dan over twee geheel verschillende zaken! Men maakt het zichzelf alleen maar ontzettend moeilijk als men toch het woord verbond wil blijven gebruiken, net zoals de ongetrouwde vrouw uit het voorbeeld het zichzelf ontzettend moeilijk maakt als zij toch blijft spreken over een huwelijk tussen haar en die man. Want dan moet zij constant tegen iedereen

¹ Uiteraard besef ik dat dit soort relaties heel problematisch kunnen zijn, en gemakkelijk kunnen leiden tot ontsporingen. Het voorbeeld is dan ook niet bedoeld ter navolging, maar alleen om de relatie tussen God, Israël en ons heidenen te verduidelijken.

uitleggen dat zij het wel over een huwelijk heeft, maar dat zij geen echt huwelijk bedoelt. Stuur men ook een felicitatiekaart naar een ongetrouwde vrouw, als haar zus trouwt? Of gaat men naar de bruiloft van haar zus?¹

Als in Nederland, in Groningen, een nieuwe gemeente wordt gebouwd, wordt het ook geen Amsterdam genoemd, want die stad bestaat al. Het zou alleen maar verwarring scheppen. En als het al Amsterdam wordt genoemd, dan altijd met de aantekening erbij dat het ligt in de provincie Groningen, en dat niet het echte Amsterdam wordt bedoeld. Of die gemeente in Groningen wordt b.v. Nieuw-Amsterdam genoemd, zodat het duidelijk is, dat niet het echte Amsterdam wordt bedoeld. En als men de gemeente toch aanduidt met Amsterdam, en niets meer, dan nog maakt deze aanduiding als Amsterdam deze gemeente in Groningen **niet** tot de hoofdstad van Nederland. Het is alleen maar zeer verwarrend, en leidt er toe dat post die bestemd is voor het echte Amsterdam, in het verkeerde Amsterdam terecht komt, en vele automobilisten verkeerd rijden. Als in de hoofdstad van Nederland feest wordt gevierd, en men rijdt naar Amsterdam (in Groningen), dan viert men het feest niet mee. Want alleen het echte Amsterdam is de hoofdstad van Nederland, ook al zouden er duizend steden in Nederland bijkomen, die zich allemaal Amsterdam noemen.

Wellicht werpt iemand tegen: "Huwelijksboekje? Jawel; het formulier van de kinderdoop! Ook tijd en plaats kunnen worden genoemd: toen en toen, in die en die kerk!". De vorm is inderdaad een huwelijksboekje. Echter: in dit 'huwelijksboekje' wordt niet het huwelijk (verbond) tussen de gemeente en God vermeld, maar tussen Israël en God. Het is alsof Hanneke wil aantonen dat zij is getrouwd, door een boekje te laten zien waarin staat dat Ineke en Gijs zijn getrouwd. Het is alsof je bij een plechtigheid het huwelijksboekje van je ouders in handen krijgt gedrukt, met een nieuw koftje er om heen, en men zegt tegen je: "Je bent getrouwd, kijk maar in dit boekje!".

Kortom, men kan de relatie met God honderdduizendkeer een verbond noemen, maar dat maakt de relatie toch nooit tot een verbond wat in de Schrift is terug te vinden, de Schrift wordt er echter wel zeer duister door. (Voor zichzelf, want de Schrift op zichzelf genomen is helder genoeg).

5.4 Verbonden en tekenen

God heeft verbonden gesloten met Zijn volk Israël, het Joodse volk, en God heeft tekenen gegeven, meestal in samenhang met Zijn verbonden. In deze paragraaf worden de tekenen en de verbonden op een rijtje gezet. Vooraf wil ik opmerken dat de tekenen die God geeft **geen** tekens zijn zoals b.v. in de technische wetenschappen gebruikelijk is. In de technische wetenschappen neemt men tekens, symbolen, en spreekt af wat deze tekens betekenen.² De tekenen die God geeft zijn echter afgeleid van de betekenis, het teken en de betekenis staan in een natuurlijke relatie tot elkaar! De tekenen zijn³:

¹ In par. 5.6 zal worden getoond dat de bruid uit Openb. 21 en 22 Israël, het Joodse volk is, en wordt ook ingegaan op 2 Kor. 11:2 en Ef. 5:22-33.

² Een voorbeeld is de bekende formule: $F=m*a$, waarin F =kracht, m =massa en a =versnelling. Het teken (symbool) F heeft geen natuurlijke relatie tot een kracht, maar men spreekt af dat het teken 'F' een kracht betekent. F komt van het engelse Force, maar dat deze afspraak op zich dus niet onlogisch is, doet hier niets aan af.

³ De Schrift spreekt over nog veel meer tekenen, b.v. in Gen. 1:14, 4:15, Ex. 10:2. In Ex. 13:9,16, Deut. 6:8 worden de tefillien (gebedsriemen), in Num. 15:38,39 de tsietsiet (snoertjes), en in Deut. 6:9 de mezoza (kokertjes aan de deurposten)

Bron

De voorafgaande tekst is paragraaf 5.3 uit het boek "GOD HEEFT EEN ZOON!", "*Israël in de Schrift en de betekenis van Israël voor de gemeente*", Floor van der Rhee, Uitgeverij Fuma, Delft, 1997, ISBN 90-803952-1-8.

Meer weten?

Boek

Als u meer wilt weten over de Bijbel en daarmee ook de plaats van Israël, lees dan het boek "GOD HEEFT EEN ZOON!", "*Israël in de Schrift en de betekenis van Israël voor de gemeente*", Floor van der Rhee, Uitgeverij Fuma, Delft, 1997, ISBN 90-803952-1-8.

Meer informatie over dit boek en hoe te bestellen is te vinden op de website van [uitgeverij Fuma](#).

Website

Als meer wilt weten over de Bijbel en daarmee ook de plaats van Israël, kunt u verder de artikelen op de website van [uitgeverij Fuma](#) bezoeken.

voor de Joden beschreven. Deze tekenen zijn echter niet in deze paragraaf opgenomen, omdat het niet de bedoeling is om alle tekenen die de Schrift noemt te behandelen, maar alleen de tekenen die beslis- of gedachtenis-momenten voorstellen voor een volk (of voor alle volken). Ik besef dat mijn keuze van de tekenen deels gevoelsmatig is, want waarom ik b.v. de sabbat wel, en de tefillien, tsietsiet en mezoza niet behandel, kan ik niet volledig onderbouwen.